

Rördrommen som inte flyttar

Johan Hammar & Bengt-Åke Jansson

I vassen utanför Sötvattenslaboratoriet vid Drottningholm finns en liten vik där isen hålls borta på grund av att det rinner ut varmare pumpvatten från vårt så kallade akvariehus där vi genomför diverse experimentella försök med fisk och kräftor.

En rördrom visade sig här första gången vårvintern 2000. Nu vårvintern 2009 fanns den på plats sedan i januari för tionde året. Fågeln dyker upp först då Mälaren har frusit till. Förra året (vintern 07/08) uteblev den helt eftersom Mälaren då inte isbelades. Rördrommen matas dagligen av Bengt-Åke Jansson med

snabbupptinad abborre, sik, siklöja och nors, men till största delen mört som vi samlat in under leken på våren. Allt slinker ned, färska, halvljumma såväl som stelfrusna fiskar som den hittar först dagen därpå. Eftersom det gått 10 år sedan vi såg den första gången så borde vi mata den med en guldfisk i år. Rördrommen tvingas ibland konkurrera om fisken med gräsänder som fått smak för fisk, storskrakar, en trogen vattenrall, och i år en speciellt försigkommen gråhäger som i likhet med en dresserad hund kräver sin andel fisk redan uppe vid labbets trappa. För att undvika konflikt matas därför hägern uppe på land vid vår utfodringsplats för småfåglar en bit ifrån viken.

Vill man se rördrommen kan man åka ner till en speciell avspärning intill stranden. Man bör dock vara försiktig och beväpna sig med lite tålmod och skarp blick. Det brukar inte vara så lätt att upptäcka rördrommen som för det mesta står i skyddsställning i vasskanten eller på utsidan av buskarna intill. En blåsigt dag står den t.o.m. och vajar i takt med vassen. Den finns inte på plats hela dagen utan tycks söka sig bort till andra vassbälten i närheten. Någon gång har vi sett den komma gående ute på isen eller på vår långa brygga. Riktigt kalla vårvinterdagar kommer den Bengt-Åke till mötes ända upp till vår entré. Störst är möjligheten att få se fågeln morgon och kväll.

Drommen är inte ringmärkt och vi är inte helt säkra på att det har varit samma individ hela tiden – även om vi gärna vill tro det.

Rördrommen vid Sötvattenslaboratoriet